

Պարույր Սևակ

Մի՛րտ իմ, ինչո՞ւ ես նորից խոռվելի

Մի՛րտ իմ, ինչո՞ւ ես նորից խոռվելի,
Իզուր ինձ ու քեզ ինչո՞ւ ես տանջում.
Ի՞նչ ես կամեցել, որ քեզ չեմ տվել,
Ի՞նչ ես պահանջում:
Ա՛խ, խոռվում ես դու այդպես հաճախ,
Բայց համր լեզուդ ես չեմ հասկանում,
Մի՛րտ իմ, երեխա՛ր քմահաճ ու չար,
Անլեզո՛ւ մանուկ...

16.II.1947թ.

Երևան